

D/c. *Rejstřík archeologické klasifikace* (chronologicky dle epoch a kultur)

Pleistocén - geologie, stratigrafie (vt. jednotlivé paleolit. lokality) 57, 214a, 223, 224, 293, 295, 303, 316, 344, 448, 457, 476
Palcolit 151, 356, 463; - starý paleolit 214a, 217, 450-1, 453, 456, 462; - střední paleolit 214a, 217, 450, 451, 453, 456, 462 (levalloiská metoda 254-5, 261, 272, 414, 416, 460, vt. bohunicien); - taubachien 220; - micoquien 1-3, 265, 355, 430, 437, 440-1, 458-9, 477; - mladý paleolit 94, 117, 224, 362, 427, 436, 460, 473; - bohunicien 454-5, 260-1, 266, 354, 414, 422, 432, 442, 447; - szeletien 209, 252-6, 260, 265-6, 271, 292, 354-5, 365, 380, 415-6, 418, 420, 426, 428-9, 431, 443-4, 458, 461; - aurignacien 123, 147, 186, 250, 262-3, 266-7, 272-3, 414, 422, 425, 432, 435, 446, 454; - jorzmanowicien? 353; - míškovický typ 148, 266, 445; - gravettien / pavlovien 85-6, 94, 123, 125, 144-5, 153, 211, 249-50, 266, 275-8, 303-4, 347, 420-1, 438, 440, 476; - epigravettien 142, 269, 361, 436; - epiaurignacien 266, 269, 433, 436, 443; - magdalénien 1-3, 17, 87, 143, 146, 152-4, 214, 273, 345, 369, 375, 413, 422, 424, 438, 440, 455, 457, 477; - pozdní paleolit 155, 187, 345, 381, 417, 457, 465, 477; - pozdní paleolit / mezolit 127, 319, 466, 467.
Mezolit 419, 434, 452.
Neolit 77, 179, 264; - kultura s lineární ker. 6, 31-34, 179, 280-2, 313-4, 334, 468; - kultura s vypichanou ker. 51, 274, 334; - kultura s MMK 6, 31-4, 179, 268, 288, 334, 402.
Eneolit 26, 31-3, 74, 79, 80, 264, 465; - kultura s nálevkovitými poháry 381; - kultura jevišovická 464; - kultura se šňurovou ker. 54a, 317; - kultura se zvonc. poháry 22, 27, 58-9, 133, 139, 251, 270, 283, 468; - kultura protoúnětická 297.
Doba bronzová: kultura únětická 31-4, 47, 128-9, 131, 163, 289, 309, 313-4, 327, 335, 363, 401, 403; - věteřovská skupina 122, 126, 128-9, 134, 136, 287, 333, 378, 397-9, 401, 404; - kultura severopanonská 377; - kultura molylová 92, 323, 373, 376, 403; - kultury popelnicových polí 4, 19, 26, 29, 33-4, 76, 78, 84, 102, 122, 126, 134, 287, 312-3, 323, 327, 331-3, 336-40, 373, 390-1, 395-7, 404.
Doba halštatská 41, 49, 121, 128, 279, 284, 301, 318, 364, 381-2, 469.
Doba laténská 27, 30, 34, 36-46, 48, 67, 76, 105, 169, 171-2, 308, 320, 327.
Doba stěhování národu 18, 53, 90, 130, 132, 174, 379, 381, 393, 400, 405, 472.
Doba slovansko-avarská 30, 69, 141, 164, 204.
Doba velkomoravská 35, 65-6, 68, 70-2, 91, 93, 95, 97-8, 100-3, 107, 109, 135, 163, 177, 180-5, 204, 188-9, 236, 290, 306, 321, 350, 359-60, 372, 374, 386, 388, 406, 409-10, 412, 474-5.
Mladší doba hradištní 73, 97, 99, 104, 106, 108, 141, 156-7, 162-3, 165, 178, 228, 258, 324, 341-2, 438, 371, 374, 384, 410, 471.
Vrcholný a pozdní středověk 7-10, 12, 16, 20-1, 23-4, 54, 60-2, 81-3, 89-89, 110-2, 119, 137, 149, 168, 173, 176, 188, 203, 205-6, 237-48, 285-6, 305, 307, 324, 328, 330, 367-8, 370, 384-5, 387, 392, 408.
Novověk 28, 63-4, 114-6, 137, 166, 168, 176, 302, 307, 322, 326, 328, 349, 351-2.

ACTA MUSEI MORAVIAE BIBLIOGRAPHISCHES REGISTER DER ARCHÄOLOGIE

Die archäologische Bibliographie von *Acta Musei Moraviae* wurde zum 100. Jahrestag ihrer Erscheinung zusammengestellt. Sie enthält auch einzelne in *Musei Francisci Annales* veröffentlichte Artikel, die in den Jahren 1896-1899 erschienen waren. Diese schlossen an einige durch die K. k. mährisch-schlesische Gesellschaft zur Beförderung des Ackerbaues, der Natur- und Landeskunde herausgegebene Periodika. Im Jahre 1900 wurde das Franzens-Museum der Landesverwaltung untergeordnet und zum Mährischen Landesmuseum (Moravské zemské museum) umbenannt. Im folgenden Jahre begann das Museum seine Zeitschrift in zwei voneinander unabhängigen Reihen, einer tschechischen und einer deutschen, herauszugeben. Die *Zeitschrift des Mährischen Landesmuseums* erschien in den Jahren 1901-1919, drei weitere Bände (*ZAMM N.F. I-III*) erschienen noch in den Jahren 1941-1943.

Die Entwicklung des Titels der Zeitschrift (insbesondere der tschechischen Reihe) war sehr kompliziert, so dass wir uns auf die Symbole beschränken müssen, die auf S. 3 angeführt sind. Die Jahrgänge werden einheitlich mit arabischen Ziffern angeführt.

Angesichts dessen dass auf dem Umschlag der traditionelle tschechische Titel *Časopis Moravského muzea* verkleinert wurde und auf den Sonderdrucken bereits fehlt, wird den Autoren dringend empfohlen, diese Zeitschrift künftig mit dem dominanten lateinischen Titel anzuführen, event. mit der Kürzung *ZAMM* und der Bezeichnung der betreffenden Reihe. Man muss jedoch damit rechnen, dass in den Bibliotheken dieses Periodikum unter dem einen oder dem zweiten Titel eingeordnet wird, nur in Ausnahmefällen unter beiden mit einem entsprechenden Hinweis.

Die wichtigsten Beiträge aus den Vorkriegsjahren sind zweifellos die drei bisher gründlichsten Arbeitsberichte über die Erforschung der Pekárna-Höhle von K. Absolon und R. Cizíek. Im Einklang mit der fachlichen Einstellung der verantwortlichen Redakteure (V. Hrubý, V. Nekuda, M. Oliva) erschienen seit den 50. Jahren überwiegend Artikel über das Grossmährische Reich, über mittelalterliche Ortswüstungen und über das Paläolithikum. Die grösste Anzahl der Beiträge stammt aus der Feder von K. Valoch über die ältere und mittlere Steinzeit.

Vydává Česká archeologická společnost - Sdružení archeologů Čech, Moravy a Slezska jako interní tisk.
Redaktor: PhDr. Karel Sklenář, DrSc. Adresa redakce: 118 01 Praha 1, Letenská 4. - ISSN 1211-992X.
Tento svazek byl vydán s finanční podporou Rady českých vědeckých společností v březnu 2001.

ZPRÁVY

ČESKÉ ARCHEOLOGICKÉ SPOLEČNOSTI
SDRUŽENÍ ARCHEOLOGŮ ČECH, MORAVY A SLEZSKA

ANNONCES DE LA SOCIÉTÉ TCHÉQUE D'ARCHÉOLOGIE

SUPPLÉMENT 45

ARCHEOLOGICKÉ VÝZKUMY V ČECHÁCH 2000

SBORNÍK REFERÁTŮ Z INFORMAČNÍHO KOLOKVIA

ARCHÄOLOGISCHE AUSGRABUNGEN IN BÖHMEN 2000

REFERATE AUS DEM INFORMATIONSKOLLOQUIUM

PRAHA 2001

3	Úvod
4	Část první Aktuální problémy ochrany a záchrany archeologických památek
4	<i>V. Peša - P. Jenč:</i> Likvidace archeologických nálezů profesionálními detektoráři na severu Čech
5	<i>E. Ulrychová:</i> Archeologické nemovité památky okresu Jičín
6	<i>J. Beneš:</i> Optimální model archeologického terénního pracoviště a správně administrativní změny v Čechách
7	Část druhá Projekty nedestruktivní archeologie a stavebně historický průzkum
7	<i>M. Gojda:</i> Leteckoarcheologický průzkum v rámci projektu "Sídlní prostor pravěkých Čech" v r. 2000
8	<i>R. Křivánek:</i> Geofyzikální měření ARÚ AV ČR Praha na archeologických lokalitách v roce 2000
10	Část třetí Archeologie a přírodní vědy
10	<i>J. Šamata-L. Kovačiková-R. Kyselý:</i> Analýza zvířecích kostí z raně středověkého hradiště v Netolicích
10	<i>J. Beneš et al.:</i> Archeobotanické analýzy z výzkumu na stavbě hotelu Four Seasons, Praha, Alšovo nábřeží
12	<i>J. Šamata - L. Kovačiková - R. Kyselý:</i> Archeozoologické výzkumy v historickém jádru města Chebu
13	<i>J. Beneš - J. Kašpár - K. Kubečková:</i> Diatomární analýzy středověkých a raně novověkých vodohospodářských zařízení v západních a jižních Čechách v roce 2000 (Gutštejn, Chanovice a Cuknštejn)
14	<i>L. Kovačiková:</i> Analýza zvířecích kostí z hradu Orlíka, okr. Písek
15	Část čtvrtá Terénní výzkumy menšího rozsahu
15	<i>J. Svoboda - V. Peša - P. Jenč:</i> Pravěké nálezy v okolí Ččské Lípy, Bezdězu, Doks a Ralska-Hradčan
17	<i>T. Mangel:</i> Záchraný archeologický výzkum polykulturní lokality v Liběanech, okr. Hradec Králové
17	<i>R. Bláha - P. Hejhal:</i> Záchraný výzkum na stavbě plynovodu v Nechanicích, okr. Hradec Králové
17	<i>P. Juřina:</i> Výzkum středověkého jádra starých Košíř (Praha 5)
18	<i>P. Juřina:</i> Výzkum pozůstatků barokního opevnění Prahy
19	<i>J. Beneš:</i> Archeologický výzkum podhradí hradu Rabí v roce 2000
20	Část pátá Rozsáhlé terénní výzkumy
20	<i>J. Prostředník:</i> Předstihový výzkum polykulturního naleziště Turnov - Maškovy zahrady
21	<i>Ž. Brnič:</i> Vliněves, okr. Mělník - předstihový záchraný archeologický výzkum v areálu pískovny
22	<i>J. Benešová - J. Kalferst:</i> Šestá sezóna záchraného výzkumu v Obědovicích, okr. Hradec Králové
23	<i>V. Vokolek:</i> Výzkum ve Slepoticích, okr. Pardubice v r. 2000
23	<i>V. Vokolek:</i> Výzkum v Opatovicích nad Labem, okr. Pardubice
23	<i>J. Šigl - V. Vokolek:</i> Pokračování výzkumu při výstavbě rodinných domků v Třebosicích, okr. Pardubice
24	<i>J. Šigl - V. Vokolek:</i> Plošný záchraný výzkum v Jaroměří, stavba Kimberly-Clark
24	<i>P. Juřina:</i> Polykulturní lokalita na náměstí 14. října na Smíchově (Praha 5)

25	Část šestá Archeologie opevněných sídel středověku a novověku
25	<i>I. Krutina - N. Profantová:</i> Polhřebiště v areálu hradiště v Klccanech, okr. Praha-východ
25	<i>J. Beneš - P. Hrubý:</i> Výzkum přemyslovského hradiště Na Jánů v Netolicích v roce 2000
28	<i>T. Durdík - V. Kašpar:</i> Výzkum hradu Zlenic v roce 2000
28	<i>T. Durdík - V. Kašpar:</i> Výzkum hradu v Řičanech v roce 2000
28	<i>T. Durdík - V. Kašpar:</i> Zjišťovací výzkum Hradu u Čtyřkol v roce 2000
29	<i>T. Durdík - V. Kašpar:</i> Záchraný předstihový výzkum na hradě Nižboru v roce 2000
29	<i>T. Durdík - Z. Procházka:</i> Zjišťovací výzkum hradu Laccmboku v roce 2000
29	<i>R. Grabolle - P. Hrubý:</i> Výzkum na nádvoří hradu a zámku Orlíka nad Vltavou v roce 2000
30	<i>J. Beneš:</i> Výzkum horního hradu v Bečově nad Teplou v roce 2000
31	<i>P. Hrubý:</i> Výzkum tvrze Cuknštejna u Nových Hradů v roce 2000
32	<i>J. Frolík:</i> Praha-Hrad, Jiřské náměstí a Vikářská ulice: archeologický výzkum v roce 2000
33	Část sedmá Urbánní archeologie
33	<i>R. Bláha - M. Ježek:</i> Záchrané výzkumy v Hradci Králové
34	<i>J. Beneš:</i> Výzkum parkánu v Prachaticích
35	<i>P. Šebesta:</i> Záchraný archeologický výzkum v Chebu
35	<i>P. Hrubý - J. Valkony:</i> Archeologické výzkumy v historickém jádru města Vimperku v roce 2000
36	<i>A. Horáčková - O. Kotyza - J. Šmejda - J. Turek - P. Vařeka:</i> Předstihový výzkum na Dömském vrchu v Litoměřicích
38	<i>J. Podliska - M. Wallisová:</i> Záchraný archeologický výzkum na parcele domu čp. 37/II, Národní tř., Praha I-Nové Město
38	<i>P. Starec:</i> Renovační náměstí v Praze (výzkum při budování dispečinku kolektoru).
39	Rejstříky lokalit a kultur
47	Popisky k vyobrazením (za obr. 11)

Úvod

Jak je patrné z obsahu, sestaveného v souladu s původním programem (ovšem kromě těch textů, které redakce neobdržela), byla struktura jarního dvouhodinového informačního kolokvia "Archeologické výzkumy v Čechách v roce 2000", konaného v Národním muzeu v Praze ve dnech 11. - 12. dubna 2001, poněkud obměněna. Podle návrhu dr. P. Vařeky a v jeho zpracování spolu s Mgr. J. Turkem se přihlášené referáty rozdělily do 7 námětových sekcí, následujících za sebou.

Sborník opět obsahuje pouze výtahy z referátů, které byly dodány písemnou formou nebo na disketě a které organizátoři kolokvia předali redakci, příp. redakce sama od autorů v týdnu od 5. do 10. 11. 2001 vyžádala. Organizační nedostatky, na nichž se redakce nepodílela a které se marně snažila přemoci, tentokrát bohužel způsobily značné zdržení publikace, jež vychází teprve na samém konci roku, a navíc v neúplné podobě. Hlavní výbor zajistí, aby v roce příštím se tato situace neopakovala. Těm, kteří se přičinili, aby sborník byl na poslední chvíli zachráněn alespoň v této podobě, redakce děkuje, a těm, jejichž příspěvky se bez jejich viny (ale i bez viny redakce, která na poslední chvíli udělala, co mohla) ve sborníku neobjevily, se omlouvá.

Karel Sklenář, redaktor sborníku

ARCHEOLOGIE A PŘÍRODNÍ VĚDY

Analýza zvířecích kostí z raně středověkého hradiště v Netolicích

Jan Šamata - Lenka Kovačiková - René Kyselý

V roce 2000 byly určeny kosti získané při archeologického výzkumu v lokalitě Na Jánu v Netolicích (k lokalitě Beneš 1995, Beneš 2000, Hrubý-Lutovský 2000). Celkem bylo nřeno 598 kostí a jejich fragmentů z 2 sond. V sondě č. 1 se nacházelo 16 vrstev s osteologickým materiálem a v sondě č. 2 15 vrstev. Přestože obě sondy ukazují podobnou situaci (Beneš 2000), kvantita osteologického materiálu je v jednotlivých, patrně korespondujících sondách rozdílná. V sondě 1 se nachází 97,4% určených kostí v vrstvách 1001 až 1012 (70,5 % ve vrstvě 1007). Základním materiálem vrstev 1001-1006 byly při parkových úpravách přemístěné původní intaktní uložení raně středověkého původu, ostatní vrstvy se dochovaly bez porušení (Beneš 2000).

Nejvíce zastoupeným druhem v těchto kontextech je tur domácí (*Bos primigenius* f. *taurus*) 39,6%, kosti prasete (*Sus. sp.*) tvoří 32,6 % určených kostí, ovce (*Ovis aries*) a kozy (*Capra hircus*) 13,3%. Zajímavý je poměrně vysoký počet fragmentů lebek, zejména čelistí u skotu a prasat. Kostí končetin a žebra často nesou stopy po řeznickém opracování. Některé dlouhé kosti mohly sloužit jako nástroje (humerus prasete s vyvrtnou dírou apod.). V sondě převažují z hlediska konzumnace kosti z cenných partií. Lovnou zvěř zastupuje 7,6% jelen lesní (*Cervus elaphus*) a neclým 1% srnec (*Capreolus capreolus*). Převládají dlouhé kosti z končetin. Vysoká zvěř patřila patrně k významnému zpestření jídelníčku. Ve vrstvách 1007 a 1012 byly identifikováno 5 kostí pocházejících z koně (*Equus caballus*). Jelikož se jedná o části nepřilíš vhodné ke kuchyňskému zpracování (část lebky, prsty). lze předpokládat, že koňské maso nebylo konzumováno, tomu nasvědčuje i absence stop po zásecích. Ve vrstvách byly určeny 3 kosti psa (*Canis lupus* f. *familiaris*) a pánev kočky domácí (*Felis catus*). Kur domácí (*Gallus gallus* f. *domestica*) je zastoupen 3,4 % Toto číslo je poměrně vysoké. Nelze opomenout nález dvou kostí tetřeva (*Tetrao uragallus*). V souvrství pod mladší hradební zdí bylo nalezeno pouze 10 určitelných kostí pocházejících ze skotu, prasete a jelena. Kostí nebyly opracovány.

V sondě č. 2 je procentuelní zastoupení druhů obdobné jako v předcházející sondě. V souvrství 2001-2005 bylo určeno 38 kostí. U skotu se jedná o 13 (34,2%) kostí ze všech částí těla bez záseků. Naopak u prasete jde až na jedinou výjimku o kosti z lebky (28,9%). Ve vrstvách 2006-2019 se situace v zastoupení druhů přibližně opakuje (Určeno bylo 162 kostí). U skotu ubývá fragmentů lebky. Zajímavé jsou zachovalé části končetin koně. Ve vrstvách 2011 a 2019 byl nalezen radius opracovaný do tvaru brusle nebo hladítka. Na nástroji se nacházejí stopy po užívání. Jako zajímavost se jeví nálezy kostí medvěda (*Ursus arctos*), krysy (*Rattus* sp.) a veverky (*Sciurus vulgaris*). Na zubu lišky (*Vulpes vulpes*) z vrstvy 2017 jsou patrné patologické změny. Ve vrstvě 2023, která byla výplní žlabu byl určen mimo jiné prstní článek losa (*Alces alces*).

V obou sondách převažuje skot nad prasetem, i když nikterak výrazně. Tyto druhy v jídelníčku doprovázela ovce, koza a lovná zvěř. Nezanedbatelnou část souboru tvoří koňské a ptačí kosti. Kostí jsou výborně zachovalé a neřídka téměř nepoškozené. Zpracování souboru bude dále pokračovat.

Literatura:

- Beneš, J. 1995: Netolice v počátcích českého státu. Přemyslovci, Slavnikovci(?) a čes. jihozápad. Výběr 23. 1. 8-13.
 Beneš, J. 2000: Nástin projektu archeol. parku v Netolicích, hradiště Na Jánu. Arch. výzk. v již. Č. 13, 218-21.
 Beneš, J. 2001: Archeologický výzkum hradiště Na Jánu, Netolice. nálezcová zpráva. Archeos Prachatice.
 Hrubý, P. – Lutovský, M. 2000: Hradiště a výšinná sídliště raného středověku v jižních Čechách. In: Lutovský, M. (ed). Archeologie ve středních Čechách 4. 439 – 483.

Archeobotanické analýzy z výzkumu na stavbě hotelu Four Seasons, Praha, Alšovo nábřeží

Jaromír Beneš, Mária Hajnalová, Vlasta Jankovská, Jan Kaštovský, Petr Kočár, Tomáš Kyncl, Romana Kočárová, Petr Pokorný a Petr Starec

Staveniště leží na západním okraji Starého Města pražského. Od 13. do 16. století zde postupně vznikalo rozsáhlé smetiště odpadků za hradbami na břehu řeky. Od počátku roku 1999 se výzkumná akce soustředila na antropogenní nadloží s archeologickými nálezy o výšce ca 8 m, které je tvořeno téměř výhradně bývalými

odpadky ze Starého Města pražského. Výzkum dále odkryl základové partie předasanační zástavby, studnu a úpravu břehu řeky pomocí dřevěných stěn opřených o mohutné pravidelné rozestoupené kůly. Zároveň s tím byla na rozsáhlé ploše nalezena i soustava dřevěných napájecích žlabů, včetně sudu. Těmito zajímavým nálezům se také věnuje tento informační přehled. Jak archeologické, tak environmentálně archeologické vzorkování probíhalo současně a respektovalo přirozené archeologické kontexty ve zvrstvených sekvencích. Hlavní pozornost byla věnována odběrům vzorku pro analýzu rostlinných makrozbytků. Vytipované profily a vrstvy byly vzorkovány rovněž na analýzu pylu. Ve zvláštních případech byl učiněn odběr vzorků pro analýzu diatomární a archeozoologickou.

Analýza rostlinných makrozbytků (Jaromír Beneš, Romana Kočárová, Petr Kočár, Mária Hajnalová):

Dosavadní výsledky ze dvou profilů ukazují velmi bohatý soubor rostlinných makrozbytků: cca 120 druhů. Zastoupeny jsou užitkové rostliny, ruderalní rostliny, plevele, přirozená a polopřirozená vegetace středověké Prahy. Vzorek obsahoval velké množství druhů nitrofilních stanovišť: merlík bílý (*Chenopodium album*), merlík zvrhlý (*Chenopodium hybridum*), blín černý (*Hyoscyamus niger*), rdesno blešník (*Polygonum lapatifolium*), peníze rolní (*Thlaspi arvense*), kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*), kopřiva žahavka (*Urtica urens*). Druhy sešlapávaných míst zastupuje rdesno ptačí (*Polygonum aviculare*), plevele obilnin pak svlačecovec popínavý (*Fallopia convolvulus*) a koukol polní (*Agrostemma githago*). Z pozoruhodných rostlin jmenujme révu vinnou (*Vitis vinifera*) a konopí setou (*Canabis sativa*). Zbytky dřev a uhlíků tvořily ve vrstvách zvláštní odpadové shluky. Velmi často se podle prvních zjištění jedná o dřevo dubové a jedlové, nechybí však ani další běžně využívané druhy dřev (bříza, smrk, buk, vrba). Stejným způsobem jsou analyzovány uhlíky, pocházející ze spalných dřev. Většinou se jedná o zbytky palivového dřeva. Rovněž analýza uhlíků je cestou k údajům o vývoji palivové základny Starého Města pražského.

Analýza pylu hlavního souvrství (Vlasta Jankovská): Nalezené taxony nevybočují ze schématu typického synantropního pylového spektra středověkého stáří. Prvním ukazatelem je minimální zastoupení pylu dřevin. Ojedinelá jsou zrna ořešáku (*Juglans*), která dokládají jeho tehdejší pěstování. Byliny naprosto převládají. Skladba signalizuje stanoviště pěstovaných rostlin, stanoviště rostlin plevelných, ruderalních a rušičných, případně stanoviště dalších typů antropogenních ploch. Hojně jsou zastoupeny obiloviny. Typickým znakem všech vzorků je výskyt chrpy modráka (*Centaurea cyanus*), jejíž pylová křivka provází v klasických pylových diagramech ze vzorků z přirozených sedimentů vždy pyl žita (*Secale*). Srovnáním s výsledky z jiných pražských archeologických objektů středověku zjišťujeme jak shody, tak podstatné rozdíly. Často jde o výskyt druhů, které ulpěly na slámě a prostřednictvím hnoje se dostaly do studovaného sedimentu.

Dřevěné žlaby: Soustava dřevěných žlabů v těsné blízkosti řeky Vltavy se v dělec několika desítek metrů větvila zejména v jižní polovině zkoumané plochy. Trasy byly na zkoumané ploše podpořené. Jednotlivé víkem zakryté kiny s výdlabem tak byly uloženy do ca 1 m hlubokých jednoduchých výkopů, které byly následně zasypány. Nález takového charakteru byl učiněn poprvé. Objevená soustava rozvodu vody se zcela odlišuje od dosavadních řešení rozvodu vody v pražských městech. Ta jsou založena kromě gravitačního systému zejm. na tlakovém principu, kdy voda proudí pod tlakem v obvyklých dřevěných rourách. Dřevěné roury vznikly vrtáním z borovicových kmenů. Úkolem archeologického a environmentálního výzkumu se tak stalo řešení účelu zde představeného nálezu. Důležitým faktorem přítomnosti je také rozpoznání kvality vody, která se v systému uplatňovala. - Jeden ze žlabů, který byl zatím podroben dendrochronologickému datování na půdě Botanického ústavu AV ČR (Tomáš Kyncl) bylo zhotoven z borovicového kmene (*Pinus sylvestris* L.) starého 92 let. Datum smyčecího stromu se podařilo zjistit: rok 1371. K výrobě žlabů byly použity tesařsky opracované kmene. Každý žlab je tvořen ze dvou hlavních částí: v dolním otesaném půlkmeni je výdlab, horní půlkmen (někdy s mělkým žlábkem) nebo fošna pak tvoří víko. Obě části jsou k sobě těsně spojeny pomocí pravidelně rozmístěných spojovacích čepů z drobné kulatiny. Vzniklá spára v konstrukci je pak utěsněna mechem. Takováto konstrukce umožňuje i tlakové využití dopravy vody.

Diatomární analýza dřevěného žlabu (Jan Kaštovský): Zkoumaný dřevěný žlab byl neobyčejně bohatý na diatomologický materiál. Přítomnost tak velkého množství fototrofních rozsivek jednoznačně ukazuje, že se jedná o součást rozsáhlejšího systému, který byl ze značné části otevřený. Množství druhů i jedinců naznačuje, že celý systém byl skutečně dost prostorově rozsáhlý. Kvalita vody: voda mohla být v podstatě využívána jako pitná. Většina druhů diatomu vyžaduje spíše vyšší pH (*Epithemia sorex*, *Diatoma vulgare*, *Caloneis schumannia*, velká část ostatních je alkalofilní) a zvýšený obsah solí ve vodě, což obojí může být důsledek lidské činnosti v bezprostředním okolí vody. Malá skupina rozsivek, nalezená na stanovišti (a to kupodivu v nejmladší vrstvě A) vyžaduje naopak vodu kyslejší (*Eunotia praerupta*, *Frustulia rhomboides*) a s velmi vysokým obsahem kyslíku a téměř bez znečištění organickými látkami (*Diatoma mesodon*, *Gomphonema ventricosa*). Přítomnost právě vrstvy A má nejvyšší saprobní index, neboť kromě těchto "čistomilných" rozsivek obsahuje značné množství rozsivek se širší ekologickou valencí s těžištěm výskytu zejména v mesosaprobniím